Ročník XII. — Číslo 22. Kvasilov dne 5. června 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Hlas Volyně

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Neposuzuj svoje přátele podle toho, kolik ti mohou půjčit.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Hudebníci!

V našem časopise několikrát už byla probírana otázka české hudby na Volyni. Z různých míst ozývají se (ač zřídka) hlasy jednotlivců hledajících lepší cesty k rozvoji hudebního umění u nás. Nechybělo též návrhů k založení organisace hudební, která starala by se o mravní a technické zdokonalení svých členů a patřičné honorování práce jejich.

Můžeme směle tvrdit, že hudba je vznešeným uměním našeho národu, neboť o Češích všeobecně se říká, že jsou národem zpěváků a muzikantů. Česká hudba proniká všude; do cizích krajů, za moře do královských paláců i chudých chýžek. Český muzikant, jenž za chlebem musel do světa, razí svým uměním cestu slavné pověsti svého národa a často stává se umělcem.

Předkové naši přinesli toto umění s sebou ze staré vlasti a nám, mladým dali je do vínku. Uvážili jsme kdy, zdá toto dědictví dobře opatrujeme, zdá si jej vážíme a jej milujeme, tak jako oni milovali? — Kdo blíže sleduje život našich kapel doznat musí, že není tu všechno v pořádku. Není snad tak všude, ale v mnohých místech znám ty poměry osobně a proto mohu o nich mluvit. Hudba považována je namnoze prostředkem výdělečným a dle toho také v hudebníky jednáno. Výkon je ich nebývá patřičně doceněn a odměňován. Hudbou nakládano často jako s řemeslným výrobkem, jenž můžeme si objednat, bez ohledu na technickou dokonalost a krásu přednesu.

Kdo je tím vinen? — Přiznejme, páni hudebníci, že největší vina je na nás... Naše nezorganisovanost a roztříštěnost jest příčinou našeho úpadku a vykořisťování ze strany podnikatelů, jimž výkonem svým pomaháme k tučnému výdělku... A jak je to po stránce mravní? — Snad dnes už mizí, ale přece ještě jsou takový jednotlivci, kteří to, co za noc vyhrají druhý den dovedou hrdlem projít A což hudebník, který se zpije pod obraz, dovede potom přednést myšlenku skladatele? — Takový ochlasta neměl by míti místa v české kapele, neboť je ostudou svých kamarádů i celé menšiny. Nedivtę se potom, že lidé pohlížejí na hudebníky s vysoka, opovržlivě a že jejich umění nebývá vždy doceňováno a odměňováno.

Hudebníci, je na čase aby takové

Josef Vlk:

Doba zbrojení a katastrof.

Nešťastné XX. století! Již druhé jeho desítiletí ohlásilo se světovou katastrofou — krvavou lázní světové války. Nicméně neodstrašilo to však lidstvo, neboť neuplynuly ani dvě desítky let, a celý svět jest opět podoben veliké sopce, o níž nevíme, kdy a kde vybuchne. A jako každý výbuch sopečný ohlašuje se podzemními otřesy, tak i nyní zjevují se tyto politické otřesy ve způsobu domácích válek, revolucí, stávek a jiných projevů nespokojenosti.

Že bude příští válka strašnější a zhoubnější minulé, o tom svědčí ta technická i chemická výzbroj, to užití všech známých i tajemných sil přírody ku zničení lidstva i kultury. Na jedné straně učenci se namahají ovládnouti přírodu na zemi, pod zemí, ve vodě i ve vzduchu, činí báječné vynálezy i objevy ku blahu lidstva, a na straně druhé za ne hledí se tyto nové vynálezy co nejrychleji využitkovati na novou děsnou zbraň k jeho záhubě. Jaká to ironie lidstva.

Příroda a její tajemné síly však jako by se mstily na lidstvu a dávaly mu na jevo jeho bezmocnost, jako by mu poukazovaly hranice jeho bádání a výzkumu.

Jsou toho důkazem tři ohromné katastrofy v krátké době za sebou, jakoby výstraha, že příroda se lidstvu úplně opanovati nedá. Máme zajisté ještě v paměti strašlivý výbuch dne 18 března t. r. v Nov. Londýně ve státě Texas, který zničil tamnější školu, jednu z nejmodernějších v Americe, a vyžádal si hroznou obět 600 žactva i učitelstva. Toto město leží uprostřed petrolejových zřídel, a tudíž příčinou katastrofy bylo, že se tento podzemní plyn dostal do laboratoře školy, kde se vznal. Zajímavou podrobností při tom bylo, že v ssutinách mezi zuhelnatělými mrtvolami nalezena byla tabule, na níž bylo křídou napsáno: „Nafta a plyn přírodní jsou největším dobrodiním státu tohoto, nebýti jich, nebylo by ani této školy." Nenadál se arciť pisatel, že právě toto dobrodiní se stane příčinou zkázy budovy a zahubí tak četný počet lidských životů, mezi nimiž i jeho.

Druhá velká katastrofa stala se dne 6. května na letišti Lakenhurst u New Yorku, kde v plamenech zničena německá vzducholoď „Hindenburg" již u samého cíle oceánského letu, při čemž zahynula strašnou smrtí téměř polovina cestujících. Tento vzdušný obr také byl jist, že může vzdorovati všem atmosferickým i živelním překážkám, nicméně příroda opět zmátla výpočty znalců, kteří dovolili naplniti vzducholoď lehce zápalným vodíkem místo drahého plynu „helium", který se vyrábí téměř pouze ve Sp. St. Ameriky. „Hindenburg" zahynul, avšak jeho místo bez prodlení má zaujmouti nový, největší toho druhu obr vzdušný „LZ 130". Zase se najdou odvážliví cestující, kteří svěří své životy vzdušným prostorám a důmyslu lidskému.

A neuplynulo mnoho dní, a tu opět slyšíme zprávu o hrozné katastrofě dne 18. máje v Poznani, kde blesk zapálil ohromnou nádrž lihu a zničil závod rektifikační „Akvavit" (latinsky: voda života), jakož i vedlejší tiskárnu a okolní budovy. Zde byla příčinou snad nedostatečná ochrana proti elektřině ve vzduchu. Abstinenti si asi vyloží katastrofu ze svého stanoviska: „Již i ta příroda napomahá prohibici." A co těch menších katastrof: povodní, požárů, které u nás nebudí již živého zájmu neb soustrasti. Jen katastrofální povodeň na krakovsku a kielecku zajisté nás naplnila žalem nad ubožáky, ztrativšími svůj majetek, ba i životy. A tak všude vře jen boj a boj. Boj lidstva o volnost, o existenci, o nadvládu, o různé idee, o zisk a slávu a pod., a ten nejurputnější boj — s přírodou. Jen ten boj lidstva proti zlu, hříchu, zlobě lidské nevede se; jak by bylo žádoucno, aby zavládly lepší poměry všeho lidstva a zanikly obavy o budoucnost. —

zjevy u nás vymizeli nadobro! Hudba je krásným uměním národním a provází člověka po celý život. Přičiňme se, ať umění toto neklesá, ale ať koná záslužné poslání na poli národním a zábavném v té vyšší hodnotě, která mu přísluší. Česká hudba a český zpěv to byl, který národu našemu uchoval tu svěžest ducha, žití vznik a práce zdar. Je to nejlepší řeč mezinárodní, která nepotřebuje překladu, protože jí každý rozumí; jde přímo k srdci. Postavme ji do služeb národních, naučme lid milovat píseň a hudbu, jí si vážit a vykonáme kus záslužné práce, za niž nám dětí naše budou vděční...

Kamarádi! Jsme tak roztroušeni po těch širých pláních Volyně, aniž víme jeden o druhém co děláme, jak žijeme a kolik nás je. Jsem jist že nás je mnoho! Síla v nás je a my ani nevíme co bychom zmohli, kdyby nás pojil jeden směr a jeden cíl.

Před třicetí lety založena byla v Čechách organisace pod názvem „Odborové Sdružení Hudebníků.“ Tato měla za účel mravní povznešení hudebníků a hmotné zajistění jejich existence. Dnes tato organisace má přes 22 tisíc členů doma i zahraniceми a hluboko zasahuje do života hudebního v Čechách. Nemohu se zde šířiti o rozsáhle práci této organisace, jako člen mám jí na vědomí a doznávám péči její i o členy své v zahraničí. Organisace tato ma v záměru založit sekci se speciálním zřetelem pro hudebníky v zahraničí. Myšlenka tato jistě je dobrá a spojením odboček zahraničních s organisací mateřskou utvořili bychom jednu velikou rodinu navzájem se podporující...

Co říkáte, přátelé, nedala by se taková odbočka založit u nás? Vlastní zkušenost nam dokazuje že bychom toho potřebovali. Naši staří odcházejí...

Kapelníci, vyučeni u starých mistrů z Čech, nebo u kapel vojenských ustupují a na místa jejich často nastupují lidé s malým odborným vzděláním vedouce kapelu špatně. Je bolestné tvrdit, že česká hudba na Volyni stagnuje, ale fakta dokázují, že je to smutná pravda.

Není to naši vinou! Vyrůstali jsme v údobí světové války, kdy lidé přestali hledat krásu života a radost z něho. Naše vzdělání čítalo se často pouze na znalosti škály a nejnutnějších znamének přednesu, Nabýt většího vzdělání z hudební teorie bylo a jest spojeno s velkými obtížemi: — sám z vlastní zkušenosti mohu to dotvrdit.

Je na čase vzchopit se k činu! V jednotě je síla a tu to musíme vytvořit, nechceme li klesnout na stupeň materiálu, který každý vykořistuje jak chce.

O letních prázdninách u p. J. Vlka v Boratině jeho zeť, zástupce redaktora „Hudebníku“ kol. K. Budař. Ústředí „OSH.“ vybídlo mne, abych Vás, páni kapelníci vyzval k vyslání svých delegátů na sjezd do umluveného námi místa, kde kol. Budař vysvětlil by účel a práci organisace a společně projednali bychom otázku založení odbočky u nás.

Uvažujte, prosím, o tom a jak v nejkratším čase podejte mi svůj úsudek, abych mohl ústředí informovat.—

V s zasloužilí pracovníci volám k práci: agitujte! Věc jest krásná a za námahu jistě stojí...

Dokud síla, hleďme díla, by památka po nás zbyla!

Vl. Hybler
kol. Wilhelmówka. poczt. Błudów na Wołyniu.

† Dr. Karel Kramář.

Ve středu 26. května ráno po 4. hodině zemřel jeden z nejvýznačnějších českých politiků, muž vzácného charakteru, vůdce, který za Rakouska pro své protirakouské a protihabsburské smýšlení byl odsouzen k smrti. Zemřel Dr. Karel Kramář. Téměř dvě léta trval jeho zápas se smrtí.

Úmrtím Dr. Karla Kramáře ztrácí československá veřejnost jednu z nejlepších politických osobností, skvělého státníka a hluboce národně cítícího i myslícího politika.

V parlamentě vždy vystupoval jako precisní a pohotový řečník, zachovával linii národní spolupráce se stranami ostatními.

Dr. Karel Kramář narodil se 27.XII 1860 ve Vysokém n. J., kde otec byl stavitelem. Gymnasium absolvoval r. 1879 na Malé straně. Studoval práva na universitách berlínské, štrasburské a pražské a byl r. 1884 v Praze na doktora povýšen. Ztrávil 3 semestry v Berlíně a 2 v Paříži na École libre des sciences politiques.

Pak odebral se do Vídně zabývat se archiválními studiemi o finanční a správní historii rakouské a uveřejnil menší práce z oboru toho v různých

Besídka.

Vl. Brouček.

Veliká oběť.

(Děj ze života našich lidí.)

(Pokračování.)

Večer nebylo už tak přeplněno jako ve dne, zato zábava byla opravdu veselou. Mládež vodila se v kole zpívajíc písně veselé i smutné; radost a láska opěvována byla v každé... Před hudebníky postavil se občas některý strýček, nachmelený že sotva stál, a ochraptělým hlasem zanotoval si třeba: „když si náš dědeček babičku bral...“ a tito museli mu to ihned zahrát.

Mládež ráda si zatančila také něco lidového. Obzvlášť oblíbenými tanci byly: šáteček, (libanka), šla Nanynka do zelí, strašák, víno a j. Beseda byla už zvláštností a tančila se jen zřídka. V této byl hlavním tanečníkem Francek, jenž vždycky býval na prvém páru. Dnes nebyl nějak ani sám s sebou spokojen. Několikrát už tančil s Žofinkou a vida že stává se předmětem klevet a řečí odešel domů.

Blíže statku zaslechl pojednou jakési podezřelé mluvení. Zbystřil sluch a hnedle poznal že je to Žofinka ještě s někym.

Bodlo jej jaksi u srdce; přec říkala že známosti s nikym nemá... Puzen zvědavostí opatrně kradl se k místu, kde oni stali a hnedle poznal oč se jedná. Byl to Miťa, parobek u Vejrů jenž na slabé děvče útočil.

— „Myslíš, že pro tě hrabě v kočáře přijede? Děvka seš, jiným sloužici jako já a nic víc.“

— „Ať si, však chudé děvče taky má čest, a proto, že ty ji nemáš, chci abys mi dal pokoj.“ —

— „Oho, svatoušku!“

— „Pusť Miťo, nebo budu křičet.“

— „Křič si, nikoho nedovoláš, hospodář je u muziky a mně se neubráníš.“

„Pomoc!“ — volala Žofinka zoufale.

„Zpátky, padouchu!“ zahřměl Francek a vyskočiv ze křoví, uchopil parobka za límec.

„Pusťte hospodáři, já-já nic...“

„Mlč člověče, sice!... A pamatuj si pro tentokrát tě nechám bez trestu, ale po druhé bych ti nohy popřerážel.“

„Já vím, ché!... A proto ona Žofka, má radši hospodáře než mne cha-cha-cha!“ — —

„I ty hádě!“ — rozkřikl se Francek skočiv po něm, ale Miťa zmizel už ve tmě; jen jeho drzí chechot zařezával se do uší.

„Protivný chlap!“ — odplív si Francek. „Měl ale štěstí že utekl, neb jinak!... Ale, pro Boha Žofinko proč pláčeš?“

Děvče skutečně zalévalo se slzami.

„Och, hospodáři, mně je tak úzko, bojím se...“

Francek vzal ji za ruku a pevně hleděl do uslzených očí pravil: „Neboj se, Žofinko, ve mně máš ochrance, který ti ublížit nedá...“

„Toho se bojím, hospodáři. Jsem chudá, nikoho na světě nemám a vy...“

„Žofinko!“

„Františku!“

Polibek věrné lásky zahořel v upřimném obětí...

„Bože, hospodáři, kdyby nás tak někdo viděl...“

„Ať vidí, Žofinko, co z toho? — Neříkej mi hospodář, já nejsem tvým hospodářem.“

„Františku. Bože jak je to krásné, ale co řekne panimáma?“

„Maminka? — Máš pravdu; ona měla jiné plány se mnou, ale což mohu já za to, že se mi líbíš právě ty? Ště-

odborných časopisech. Opatřiv se hojnými vědomostmi, věnoval se životu politickému a připojil se k realistům s Kaizlem a Masarykem. Na jeho popud došlo k vydávání týdeníku „Čas.“ Roku 1890 podnikl cestu po Rusku, kde se setkal s Tolstojem. Za choť pojal Naděždu Nikolajevnu Chljudovou. Od 1. listopadu 1891 byl kratší dobu vydatelem týdeníku „Čas“. Roku 1890 přispěl k tomu, že sloučení realistů a mladočechů stalo se skutkem. R. 1891 a 1897 zvolen za obce semilské, železnobrodské atd. poslancem do říšské rady, kde od r. 1901 zastupoval město Tábor. R. 1894 vyslán do českého sněmu, kde zastupoval obce semilské.

V obou zákonodárných sborech stal se záhy jedním z předních řečníků a zaujímal vynikající místo. Svěřovány mu důležité záležitosti a referáty. Od r. 1896 zvolen do rakouské delegace, kde rovněž vynikl všestranným vzděláním, vědomostmi finančními a národohospodářskými jakož i svědomitostí při vykonávání mandátu získal si sympatií všech stran, takže 6. dubna 1897 zvolen druhým místopředsedou sněmovny.

R. 1905 ukázal svoji lásku k demokracii, že odůvodnil skvělou řečí návrh, aby vláda předložila volební řád na základě všeobecného hlasovacího prava. Vyslovila se proň velká většina sněmovní.

Celou další akci za volební reformu vedl za Gautsche, Hohenloha a Becka. Po vstupu Pacákově do kabinetu Beckova zvolen předsedou klubu českých poslanců. jehož byl před tím místopředsedou. Dne 3. března 1907 na sjezdu svobodomyslné strany hájil heslo positivní politiky, jež znamená politiku dosažitelných cílů. Při prvních volbách dle všeobecného hlasovacího práva v květnu 1907 zvolen za Německý Brod do říšské rady. Při utvoření Národního klubu — svazu to říš. poslanců s národním programem — zvolen předsedou. Měl ve všech akcích hospodářských, kulturních, politických i zákonodárných vynikající účast. Ovládl zvláště jazykovou otázku, což prokázal za rakouských vlád i v českém státě, kdy v únoru 1919 pronesl řeč k ústavním předlohám a za uzakonění státního jazyka českého. S lublaňským starostou Hribarem a Glěbovickým navštívil Petrohrad r. 1908 a 1909. Slovanský sjezd v Praze roku 1908 a v Sofii r. 1910 konán za jeho předsednictví. Novoslovanství Kramářovo tvoří nejživotnější součást jeho snažení.

Za války byl 21. května 1915 na rozkaz voj. hlav. stanu zatčen z velezrady, vězněn ve Vídni a Möllersdorfu a v červnu r. 1916 odsouzen k trestu smrti provazem. 2. července 1917 amnestován. V říjnu byl s velikou slávou uvítán v Praze. Od té doby zúčastnil se vynikajícím způsobem všech politických událostí. V říjnu 1918 odjel s českou delegací do Švýcar, aby jednal tam se zástupci čtyřdohody. V prvé schůzi revolučního Nár. shromáždění 14. listopadu 1918 pronesl řeč, v níž ohlásil rozchod s habsburgsko-lotrinskou dynastií. V této schůzi zvolen dr. Masaryk presidentem republiky a vláda, jíž dr. Kramář postaven v čelo.

Od ledna r. 1919 do konce září prodléval s drem Benešem jako předseda čsl. delegace na mírové konferenci, kde si získal o národ velikých zásluh. Potom zajel k Denikinovi na Rus, načež po návratu věnoval se činnosti v Nár. shromáždění a ve straně nár. demokracie. Pro konciliantní vystupování, svědomitost, čestnost, přesnost a upřímnost ve všem jednání těšil se všeobecné vážnosti a byl ctěn i v řadách národních odpůrců.

Dopisy.

Několik úvah o divadle ve Zdolbunově.

Jest zvykem po každém divadle v kterékoliv naši osadě napsat hrst úvah, vše pochválit, projevit uspokojení a přáti zdaru pracím divadelního sboru do budoucna.

Myslím, že tento způsob oceňování není dobrý, neboť kdyby i snažili se herci o lepší výkon, nevědí kde vězí chyba — ono se se strany vidí více.

Neobávejme si říci pravdy do očí! Prospějeme tak jen sobě. Vytkneme-li si přátelsky chyby, budeme se snažit vyvarovati se těchto a úroveň našich divadelních podniku se zlepší. Budeme závodit v lepším výkonu a prospějeme tak jen celku.

Chci se zaříditi dle toho, co jsem uvedl a proto nebudu jen chváliti.

Stránka technická. Hra měla pěkný spád — přestávky neotravovaly — nebylo proměn. Ovšem zbožným přáním je, aby majitel sálu K. P. W. opravilo si elektrické vedení.

Špatný dojem dělá náhle zhasnutí světla a poslouchání toliko výstupu — o

---

stí nedá se penězi vykoupit a to naleznu já jenom u tebe. A ty Žofínko, máš mne ráda, opravdu ráda; víš, ne k vůli majetku, ale tak jak sem, kdybych se ho třebas zřekl?“

Zahleděla se na něho těmi modrými studánkami jimiž vidět bylo až na dno její čisté duše.

„Miluji tě, ne tvůj majetek, ale tebe Františku.“

„Žofínko má!“ Dlouhý polibek spojil jejich duše ve sladkou touhu lásky.

IV.

Svítalo. Obloha na východě znenáhla počala se rozjasňovati rdíc se jak líčka cudné panenky. Kdesi zazpíval ptaček, teď druhý, třetí a už celé množství zpívalo jich ve sboru slavnostní hymnus vzkříšení. Pryč prchaly noční stíny do lesních houští a roklin zanechavajíce vládu novému dnu. Nad údolí a lučinami vznášely se ranní páry prozářené zlatými paprsky slunce.

Také víska probouzela se z nočního spánku.

Ze dvorů ozývalo se bučení krav, chrochtání prasat a řičení hladových koní; kdesi vadila se hospodyně s ospalým pasákem.

U Jahůdku byli už všichni v práci. Francek hřebekoval ve stáji koně, Žofínka na trakaři vezla jetel prozpěvujíc si nějakou tu písničku a panímáma uklízejíc ve světnici, vařila snídani. Jen Honzík, pasáček, myl se teprv u studny zývaje při tom ospale. Jak taky ne, když noc je teď tak krátká a na novém seně spí se tak dobře.

Po snídani rozešli se všichni po práci jen hospodyně hledala dosud něco po světnici. Byla tak zajmuta ve své práci, že ani nespozorovala, kterak kolem okna míhla se jakási ženska a teprve na zvučný pozdrav otočila se překvapeně. „Ach, Boženka, vítám tě! Však jsem si právě myslila, co že tak dlouho nejdeš.“

„Ale to víte maminko, práce jsou plné ruce a sem k vám je hodný kus..“

„A co stáři?“ — tázala se panimáma usedajíc s dcerkou na lavici. —

„Od poslední mrzutosti dávají mi trochu pokoj, ale víte sama maminko jak bychom ty penize potřebovali...“

„Ba vím, děvče zlaté, vím a věř, že bych ti je ze země vyhrabala, kdyby to jen bylo možno, ale majetek po tátovi trhat se mi nechce a Františk.“

„Však taky k vůli němu přicházím.“

„K vůli Františkovi?“

„No bodejť; však to tak přeci nenecháte?“

„Já bych to milá Božka nejradši viděla, než oči zavru, ale on o ženění ani slyšet nechce...“

— „Ale! — Dyť už má nevěstu.“

„Co říkáš?“

„Což vy nic nevíte?“

„A co, prosím tě?“ — „Co? — Panenko Maria! dyť je toho plná ves, tady i tam u nás a vy jste snad hluchá či slepá?“

„Božka nedopaluj a víš-li něco...“

„Františk drží s Žofkou.“ —

„Cože?“

— „Dyť povídam, s děvkou drží; hanba je to, ostuda pro celou rodinu a pro něj největší...“

„A kdo ti to povídal?“ — „Kdo? — I vrabci na střeše už si v tom cvrlikají; jo, pěknou stvůru nasadila jste si do stavení...“

„Ale Františk žeby...“

„Tak nevěřte; když s jinou než s ní netančí, od muziky domu jí vyprovazel, pak se s ní líbal, objímal a kdo ví co, — věřte když vám to povídám.“

„Ježíši Kriste, tohle že on?“

„A kdo jiný? — Měla jste být u muziky a neb vidět to co náš parobek.“ —

„On že je viděl?“

— „No, bodejť, tamhle u bezu; to víte, děvka nejní zrovna nejhorší a galánu ma dost...“ (Pokrač.)

tom abychom ho viděli, není řeči, dvě svíce mnoho světla nedají na tak ohromnou dvoranu. Po opravě světla zase jsme tentýž výstup slyšeli ale tatáké již i viděli.

Zhudebnění. Doprovod ke zpěvům k celé operetě obstarala znamenitě smyčcová hudba z Kvasilova za vedení p. V. Perného. Bohužel naše publikum není ještě tak „divadelně“ vychováno, aby i předehry poslouchalo, mluvilo se o překot dokud se neotevřela opona. A přece předehra jest citovým úvodem do dalšího dějství a hudebník již z předehry tuší zásadní motiv písní. Sbor zpěváků na začátku nechtěl jiti spolu z hudbou, ale potom si asi řekl „raději půjdeme svorně až ke konci — co by nám řekli“.

Hudba celé operety byla pěkná, ale ... pro publikum v hudbě vyspělé. Myslím, že každý by si odnesl lepší dojem, kdyby místo této matematické hudby byla hudba melodičtější po případě, kdyby některé nápěvy byly nahrazeny národními. Ale v tomto případě se nedá ničeho namítati. Musíme si zvykati i hudbě umělé, třeba by se nám i méně líbila.

Zmínil jsem se, že doprovázela hudba z Kvasilova. Ale pro naši menšinu to má daleko větší význam než to, že hráli. Je v tom pochopení pro spolupráci. Kéž by takových případů spolupráce mezi našimi krajany bylo více! Co bychom mohli udělat a jak bychom se zvedli hmotně i duševně!

Jeviště: Úlohy byly dobře rozděleny a každý z herců snažil se úlohu nejlépe provést. Ovšem na režii bylo, aby v některých případech zakročila (Lenka z hájovny zvedala pořád ruce jakoby chtěla uletět, nadlesní proti zvyku všech mužů lesních ani si nezahoukal).

Z ženských úloh vynikly: hospodyně u Škubánku, Madlenka a Angřeštinka (sl. Procházkova Anna, sl. Pánkova a pí. Novická). Z mužských vynikl: Krakora, dohazovač (p. M. Khol).

Souhra byla pěkná; nevím komu by se to mělo připsat k dobru: buď režiserovi za nacvičení neb napovědovi za vedení hry. Bohužel o napovědovi nelze ničeho říci: ani jsme ho neviděli, ani neslyšeli.

Celkový dojem odnesli jsme si ovšem pěkný — však Zdolbunov má již starou slávu za předvádění divadelních her se zpěvy.

Vl. L.

Z Volkova.

Dne 2. května t. r. na první den pravoslavných svátků školní dítky sehráli divadlo pod názvem „Matka Vlast“, pod řízením českého učitele p. Jaroslava Lišky, které po dosti dlouhé přestávce učinilo na obecenstvo silný dojem a zasluhuje veřejného uznání.

Na novém neobeznámeném působišti p. učitel Liška svůj úkol — přez různé obtíže — dokonale provedl. Vhodně vybraný děj, rozdání úloh a dokonalé nacvičení se velmi dobře uplatnilo. Děti, na jejich první vystoupení před obecenstvem, úlohy své provedly skvěle, s jistotou, bez ostychu a s dobrým přednesem. Provedení bylo dosti složité: tanečky (beseda a j.), zpěvy a malé žačky představující květiny v kouzelné zahradě, ten krásný pestrobarevný ústroj všech dítek, na kterém má nemalou zásluhu i pani učitelova, to vše způsobilo takový dojem, že nelze bylo se ubránit pohnutí nad těmi malými tvorečky.

Náleží s potěšením zaznamenati, že návštěva byla tak četná, že nebylo místečka prázdného ač jest místnost dosti veliká. Publikum si odneslo značný požitek duševní, zvláště rodiče a každý v duchu děkoval učiteli za jeho snahu.

Po ukončení provolán p. učiteli zdar s neutuchajícím potleskem. Budiž tímto vysloven p. učiteli srdečný dík za jeho obětavou činnost a bylo by žádoucno aby dle možnosti i nadále v podobném směru bylo pokračováno.

Při tom však jest potřeba aby celek šel ochotně vstříc, zvláště jednotlivci na kterých mnoho záleží, aby se neopakovalo podobné jako bylo se světlem; jeviště bylo velmi slabě osvětleno což rušilo celý dojem.

Výtěžek z divadla byl určen na školní knihovnu.

Volkov hodlá též přistoupiti ke stavbě národního domu. Zdá se že každý pochopí potřebu uspíšení stavby neboť i nynější doba k tomu donucuje. Než bude však možno podnik tento uskutečniti, jest třeba prozatím zřídit plac pro hříště kde by měla mládež svůj střed a mohla by se věnovati užitečné zábavě a nemusila vysedávati u mnohá jiných otupujících zábavách. K tomu jest potřeba obrátiti zřetel i snahu všech jak rodičů tak i děti.

Hlas Volyně nás stále povzbuzuje a krásné poučné články uveřejňuje, žel však že jest tak málo čten a podporován a všecko zůstává většinou bez povšimnuti.

Kdo jen trochu času věnuje čtení, ten poznává jak svět pokročí a jak mnoho krásného lze zažiti vedle svého těžkého zaměstnání a poznává, že jest třeba jíti s duchem času a nebýti zaostalým. Mnozí rodiče se všemožně a s odříkáním starají aby děti mohly slušně ošatiti; v mnoha případech se však zapomíná, že pod tím slušným oblekem by mělo též býti zdravé tělo a uvědomělý ušlechtilý duch. Zanedbávání mládeže jest na škodu celé naši větve a proto každý jest povinen oto dbáti, aby mládež ten krátký čas mládí využilo k svému prospěchu jak se nyní děje v celém pokročilém světě a síce: otužování sportem, sebevzdělání četbou, divadlem, obveselení hudbou a zpěvem. Mladí jsme jen jednou a k stáru jest pak pozdě litovati, že jsme mladý věk promarnili nečinně a na život se náležitě nepřipravili. Děti z toho rozum nemají ale rodiče jsou povinní o to dbáti.

Proto ruce k dílu. V. M.

Oznámení.

Odbor ČMŠ a „Sokol“ ve Zdolbunově oznamují, že následkem Týdne P. C. K. výlet do lesa p. Tyščenky je odložen na neděli 13. června t. r.

Bohatý program.
Různé atrakce a zábavy.
Hudba 44. p. pl. z Rovna.
Sraz o 9. hod. v české škole, pak pochod s hudbou do lesa.

Kronika.

P. Pres. R. P. čestným doktorem strassburgské university.

P. President R. P. přijal na audienci francouzského vyslance p. L. Noela který doručil dopis rektora strassburgské univers ty o udělení P. Presidentovi hodnosti čestného doktorátu tétoškoly.

Roustoucí příjmy polského státu.

Příjmy polské státní pokladny v dubnu t. r. dosáhly úhrnem 190,463.000 Zl. proti 175,463.000, což znamená vzrůst o 8,67 proc. Výnos veřejných dávek činil 108,252.000 Zl. proti 95,047.000 Zl. v dubnu 1936 (o 13,89 proc. více), z monopolů 55,408.000 proti 53,152,000 (4,24 proc.), z ostatních správních příjmů 19,863.000 proti 19 508.000 (vzrůst o 1,81 proc.) Na přímých daních bylo zaplaceno 58,437.000 Zl., na nepřímých daních 13,628.000, na clech 11,873.000 Zl. a na kolcích a poplatcích 8,165 000 Zl. Tabákový monopol vynesl státu 26,500.000 Zl., lihový monopol 16,058.000 Zl., zápalkový monopol 6,550.000 a státní podniky 7,157.000 zlotých.

Nota německé vlády Vatikánu proti chicagskému kardinálevi.

Německý vyslanec ve Vatikánu odevzdal v těchto dnech protest proti projevu kardinála Mundeleina v shromáždění 500 kněží chicagského arcibiskupství, kde se kardinál dotknul hlavy německého státu, členů německé vlády a vyslovil se urážlivou formou o některých církevně politických událostech v Německu. Velvyslanec vyslovil svůj podiv nad tím, že vysoký církevní hodnostář, jako kardinál Mundelein, se dal strhnouti k urážkám hlavy německého státu. Jak se praví, byla německému velvyslanci dána nejprve ústní, později i písemně potvrzená odpověď.

Německá pancéřová loď „Deutschland“ byla napadena španělskými vládními letadly.

Je známo, že velmoci provádějí námořní kontrolu španělského pobřeží,

aby tak byla znemožňována doprava cizího vojska, zásob střeliva a zbraní do španělských přístavů obou válčících táborů.

U Boleár a před rejdou ostrova Ibizy, provádějí podle tvrzení valencijské vlády mezinárodní kontrolu válečné lodi francouzské. V Ibize kotvila však německá pancéřová loď „Deutschland“. Ta ovšem také má úkol provádět mezinárodní kontrolu. Valencijská vláda však říká, že ve vodách před Ibizou nemá co dělat.

Tak tedy 31.V. večer mezi 6. a 7. hod. letěla dvě letadla valencijské vlády nad Ibizou. Podle tvrzení vlády ve Valencii počala loď letadla ostřelovat, podle tvrzení kapitána německé lodi se tak prý nestalo. Letadla však vrhla na loď, která podle tvrzení úředních činitelů z Valencie byla vzdálena 200 m od pobřeží, 12 pum.

Loď byla zasažena na boku, kde byla poškozena. Horší byly však účinky výbuchu pum, které zasáhly místnosti pro mužstvo. Třiadvacet námořníků bylo zabito 70 raněných zůstalo ležet na palubě.

Německé lodi bombardovaly odvetou Almerii.

V odvetu za útok rudých bombardovacích letadel na pancéřovou loď „Deutschland“ ostřelovalo německé loďstvo opevněný přístav v Almerii. Když byla přístavní zařízení zničena a nepřátelské rudé baterie umlčeny, byla odvetná akce zastavena a skončena.

Bombardování si vyžádalo mnoho obětí.

Hrůzy v ostřelované Almerii.

Almerie je v troskách. Když dopisovatel „United Press“ přijel v pondělí 1.VI. z přelidněné Valencie po několikahodinové cestě do Almerie, vkročil do opuštěného města. V ulicích jsou vysoko navrstveny trosky domů. Devětačtyřicet domů bylo úplně zničeno, sto domů bylo proměněno v neobydlitelné trosky. Civilní guvernér Gabriel Moron přijal dopisovatele a líčil, kterak šrapnely vybuchovaly ve městě, zatím co 20 tisíc lidí hledalo zoufale záchranu. Také katedrála, stojící proti guvernérské budově, byla šrapnelem zasažena; střecha byla poškozena výbuchem granátu.

Granát z 30 cm děla vybuchl uvnitř kostela sv. Šebestiána a zničil celý vnitřek. Nemocnice Červeného kříže, která leží ve městě, je úplně v troskách. Na štěstí mohli jsme dát výstrahu. Kdyby bylo bombardování zahájeno o něco dříve, skončilo by strašlivou krvavou lázní. Guvernér pozoroval sám, kterak německý křižník s torpedoborcem vždy po každém boku zaujal postavení, aby zahájil ostřelování.

Lodi byly vzdáleny na 12 km od přístavu, ale pouze pět kilometrů od pobřeží. Mezi německými loděmi a přístavem kotvil anglický torpedoborec typu „Hunter“, který najel před časem na minu Granáty lítaly přes anglickou loď.

Německo se nezúčastní nadále španělské kontroly.

Jak bylo oficiálně sděleno, Německo prozatím vystoupí z mezinárodní kontrolní služby a z výboru pro nevměšování a zůstane mimo výbor do té doby, dokud mu nebude dána záruka, že se útoky na německé lodi, zúčastněné na kontrole, v budoucnu nebudou opakovat.

Princ Konoya sestaví novou japonskou vládu.

Japonský císař povolal k sobě prince Konoye, předsedu horní sněmovny a pověřil ho sestavením nové japonské vlády.

Kníže Konoye přijal pověření k sestavě kabinetu. Kníže je stár 46 let. Jednou již odmítl ze zdravotních důvodů vytvořiti vládu, a to po krvavých událostech v březnu 1936. Je znám širokým rozhledem a má přátele ve všech vrstvách. Podporují ho kruhy vojenské, finanční i politické. Proto se soudí, že může vytvořiti vládu, která setrvá v úřadě dva až tři roky.

Různé zprávy.

Kniha o demografii zahraničních krajanů.

Předseda Čs. ústavu zahraničního dr. Jan Auerhan napsal vědecké dílo o 43 stranách pod názvem „Pokus o demografii zahraničních Čechů a Slováků“, jež vyšlo právě jako zvláštní otisk z Čs. vlastivědy, svazek „Národopis“. Jednotlivé kapitoly, doprovázené podrobnými statistickými daty ze všech zemí, jsou tyto: Dosavadní číselný vývoj našich zahraničních větví,

204.

jedná o její zdraví, nemohu ji odporem drážditi.“

„Rozumím dobře, hraběcí milosti, dověděla se, že pan baron udělal mé dceři nabídnutí a ona se domnívá, že jsem o tom věděl a že jsem na tom měl spoluvinu. Bezpochyby dostanu výpověď. Ačkoliv se mu rty chvěly, přece zůstal klidný a pevný.

„Uhodl jste,“ přikývl hrabě. „Mně je to velmi nemilé, byl jsem s vámi spokojen, nemohu zlomiti však odpor hraběnky. K vůli domácímu pokoji vyhovuji jejímu přání a žádám vás, abyste se zítra vystěhoval. Dám nařízení, aby vám byly potahy dány i lidé k balení a vyplatím vám roční služné napřed.“

„Děkuji uctivě, hraběcí milosti, ale mně náleží jen čtvrtletní plat a více nepřijmu. Sloužil jsem poctivě milostivému panstvu, ničeho jsem se nedopustil a prosím o spravedlivé vysvědčení.“

„Proč tetinka vyhání zahradníka,“ ptal se Artur opět francouzky strýce a jeho výraz tváře svědčil o tom, jak ho zpráva strýcova pobouřila.

„Což vím? Jdi se jí zeptat. Je to všecko k vůli tobě.“

„To je velmi šlechetné,“ prohodil Artur ironicky a obrátil se k zahradníkovi. „Nevykládejte mi za zlé, že jsem dosud k vám

201.

odtud, půjde-li to tahle dál, rozkládal si cestou, ale přece jen chvátal, aby nezavdal příčinu, k nějaké nové výtce.

Sotva se vracel, baron Artur naň volal, aby nařídil štolbovi, by proň připravil povoz k odpolednímu rychlíku. Na konec i ten odjede, divil se lokaj, otáčeje se a míře ke konírnám. Rád by věděl, co se to semlelo. S Ninou není řeči a kdo ví, poví-li mu, co se stalo. Ta v tom měla prsty, od té se to musí dověděti stůj co stůj, aby nezůstal v zámku jako zaprodaný. Když vyřídil Arturův rozkaz a vracel se do zámku, zahradník právě vcházel do kanceláře ke hraběti.

Hrabě Robert nebyl v tu chvíli sám. Byl u něho Artur, který přišel dáti strýci s Bohem. Arturova zpráva, že ho teta vyhnala, rozlítila hraběte velice.

„Nikam nepojedeš, já jsem pánem v domě a učiním přítrž tomuhle řádění nesmyslné ženské pýchy a umíněnosti. Nebuď jako ona, počkej, až se trochu vzpamatuje, vždyť vidíš, že to dnes vypadá jako v blázinci.“

„Odpusť mi, že jsem ti způsobil tolik trapných chvil, ale nezdržuj mě. Ani o minutu déle, než musím, zde nezůstanu. Dokud tetinka sama neuzná svoji přenáhlenost a dokud se nezmění, nepřekročím zdejšího prahu.“

„Nešťastná tvrdohlavost, nejsi nadarmo

Sídla. Náboženství. Povolání. Věkové rozvrstvení. Přirozená měná, Stěhování. Srovnávání přirozeného přirustku s vývojem skutečným — ztráty odnárodňováním. Výhledy do budoucna.

Objednávky do zahraničí vyřizuje Československý ústav zahraniční v Praze II., Vyšehradská tř. 25. za Kč 5.—.

Víte? nevíte?

Uvažovali jste někdy, jak velicí byli naši prarodiče? V roce 1718 uvážil o tom francouzský učenec Henrion a přišel k názoru, že Adam byl vysoký 41 metr a půl, Eva 40 metrů. Abraham však měřil již jen 6 a půl metrů, Mojžíš ne více než pět metrů. Kdo je dnes vyšší 2 a půl metru, považuje se za velikána a je ukazován ve varieté. Slavný obr Patrick-O'Brien byl ve svých 38 letech vysoký 268 cm. Svou dýmku si prý zapaloval na pouličních svítilnách Ještě větším obrem byl Rakušan Franz Winkelmaier, který převyšoval O'Briena o 5 cm. Nejvyšší ženou byla Marie Weddeová, narozená v Halle. Měřila 265 cm.

Hranice stáří se zvyšuje na celém světě, nejenom u nás. Rekordu však dociluje Nový Zeeland. Tam umírá nejméně lidí na světě. Z 1.000 obyvatel zemře za rok jen 29 a také úmrtnost kojenců silně klesá. Činí nyní 40 z 1000. Klesá ovšem také porodnost, a to v míře ještě větší než v Evropě.

Na každého člověka připadá 5 krys a myší. Zjistila to velmi podrobně statistika. Lidí je dnes na světě asi 2 miliardy, naproti tomu myší a krys je nejméně 10 miliard, tedy pětinásobek počtu lidí.

Žádná loď se již nemusí potopit tak nešťastně, jako Titanic, která se dala překvapit ledovcem. Zjistilo se, že ledovce odrážejí neslyšitelné ultrazvukové vlny jinak, než voda. Stejně se mění odraz těchto zvukových vln u kovů. Tohoto poznatku pokoušeli se již v minulé válce využíti námořní velitelé, aby zjistili přítomnost ponorek.

Největší zimy nejsou ve Verchojansku, jak se stále tvrdí. Nejstudenější bod na zeměkouli je Jakutsk, nejdůležitější dopravní středisko Sibiře. Tam byla v zimě zjištěna teplota až 64 stupně pod nulou. Přes to má však město a i 15 tisíc obyvatelů.

Nejbeznadější vědou je astronomie. Ta nemá vůbec naděje, že by vypátrala někdy všechno, co k vypátrání má. Známý anglický hvězdář James Jeans vypočetl, že kdyby člověk 12 hodin denně nepozoroval nic jiného, než hvězdy, kterých by v minutě viděl sta, trvalo by mu to milion let, aby spočetl všechny hvězdy ve vesmíru. Nejsilnější dalekohledy ukáží pouze 40titisícinu vesmíru. Jas.

Hospodářský zpravodaj.

Ku sklizní sena.

Při sklzni sena nesmí se zapomínati na jeho pečlivé uschování, aby se nevhodným a nesprávným uložením neznehodnotilo, případně úplně nezkazilo. Již nyní počínáme ukladati zásoby na zimu. Proto je třeba již nyní počítati s opatrností do budoucnosti, aby se vystačilo co nejdéle s krmivem, pokud možno, doma lacino vyrobeným a také hodnotným. Vždyť jest známo, jaké veliké ztráty, často zaviněné, nastávají v hospodářství nešetrným plýtváním, rozhazováním píce a krmivá, které se pak vyhazuje s mrvou na hnojiště. To představuje ročně, přepočteno na peníze, ohromné hodnoty. A senem se krmí pravidelně všude až v zimě. Proto nutno veškeré prostory, kde se seno ukládá, již napřed důkladně vyčistiti, ať je to na půdách pod střechou či zvlášť k tomu účelu zařízených kůlnách. Pokud staré zásoby nebyly spotřebovány, uloží se tyto na snadno přístupném místě, aby mohly býti v případě potřeby skrmovány. Zbytky znečištěného sena se vymetou, části zdiva krovu se očistí od pavučin a podlaha se vyspraví. Rovněž kryt se důkladně prohlédne, opraví, dokud jest všude volný přístup, aby dešť a sníh nezašlehoval. Je-li seník nad stájemi, musí půda jeho poskytovati dostatečnou ochranu proti výparům stájovým, kterými by mohlo seno načichnouti. Rovněž i v blízkosti parn ku nechají se volné prostory. Seno, třeba i za sucha pěkně sklizené, prodělává na půdě přes to větší či menší kvasicí pochody, které cítíme podle jeho vůně. A k tomu potřebuje přístup vzduch, neboť jinak zplesniví a zapáchá, zvláště je-li pěchováno. Přístup vzduchu řídí se otvory ve střeše za tím účelem zařízenými, které lze za nepehody uzavříti. Seno za vlhka sklizené, pokud nemohlo býti dosušeno následkem nepříznivých poměrů povětrnostních a sklizí

202

její synovec,“ stýskal si hrabě. Měl rád pokoj a taková divoká různice ho skličovala. „Pamatuj, že není radno palit za sobou všechny mosty. Co počneš nyní na Ředhoři? Nevíš, že je zámek v Ředhoři zpustlý, že bys potřeboval hromadu peněz, abys dal vše do pořádku? A proč budeš vyhazovati peníze, když tam beztoho nebudeš dlouho bydliti?“

„Budu tam bydliti, ožením se,“ stál příkře na svém.

„Žeň se, k ďasu, s kým chceš, pro mne si třebas Ninu vezmi, ale žeň se s rozumem, vyčkej přece. Čekals tak dlouho, proč bys nepočkal ještě několik měsíců? Nevíš, co je život a netušíš, že až nastane nedostatek, budeš míti dvojnásob výčitky, proč jsi dělal nešťastnou i tu, kterou jsi chtěl učiniti šťastnou.“

Artur se zamlčel. Střízlivá skutečnost jím otřásla. Je pravda, co strýc povídá, do takových poměrů nemůže Miladu uvésti. On, který byl hrdý, který se nikdy nikomu k něčemu zahanbujícímu nepřiznal, měl by pojednou Miladě říci, že musí býti velmi skromně živa, protože jsou zadluženi? Strýcova slova jsou hodna uvážení a snad bude lépe, když Miladu požádá, aby nějaký krátký čas měla strpení, než si své hmotné záležitosti uspořádá, než se rozhodne, nebylo-li by lépe

203.

Ředhoř prodati a ohlédnouti se po nějakém postavení.

„Budu o tvých slovech přemýšlet,“ sliboval strýci, „ale zde ne, zde nezůstanu, kdybych o celou Ředhoř měl přijíti. Děkuji za tvou lasku a prosím tě, abys na mě ničím zlým nevzpomínal.“

V téže chvíli bylo na dveře zaklepáno a dovnitř vstupoval zahradník Kocner. Měl na sobě sváteční kabát a jeho oči nepokojně se po obo rozhédly.

„Vaše milost dala mne zavolat,“ povídal skomně, jako na omluvu.

„Ano, chci s vámi hovořit, jaksi v rozpacích přitakal hrabě a podíval se tázavě na Artura, neodejde-li. Ten však jako úmyslně zůstal státi. „Nechtěl bys Arture přijíti až za chvíli?“ řekl mu konečně přímo.

„Nikoliv, počkám. Jen se přede mnou neostýchej, beztoho záležitost se bude týkati také mne.“

„Jsi tvrdohlavý,“ řekl mu hrabě po francouzku.

„Když se jedná o moji kůži, nemohu býti jinaký,“ zněla stručná odpověď.

„Dobrá,“ prohodil hrabě jaksi podrážděně a otočil se k zahradníkovi. „Paní hraběnka se cosi doslechla, byly ji doneseny nějaké klepy, které ji velmi rozčilily. A protože se

se jen, aby se zachránilo to, co zachrániti bylo možno přes ušlé již ztráty na živinách vyluhováním vzniklé, rozprostírá v tenkých vrstvách a při krajích zdi, aby snáze vyschlo a nezkazilo se. Také je třeba seno občas přehazovati. Rozhodně jest nutno zabrániti přístupu drůbeži na seník, která seno peřím znehodnocuje. Plesnivé a zkažené seno nemá se dobytkem zkrmovati, protože způsobuje zvláště u koní vážné poruchy zažívací a jiné nemoci. Podplavené seno nebo mírně plesnivé napravíme přehazováním, nebo smícháním s jiným hodnotným krmivem, nebo také tím, že se přežene na mlátičce. Ovšem, původní jakosti a chuti nikdy nedocílíme.

Český obchod se střižním i galanterním zbožím:

Kanafasy, purpury, zástěry, prádlo, šatové látky a jiné. Barvy trvalé!

Vše v nejlepší jakosti u firmy

V. VOLANSKÝ

Zdołbunów, ul. Narutowicza 6.

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec 29.V.

V uplynulém týdnu byla na žateckém trhu chmelném poněkud větší poptávka po chmelích poslední sklizně. Zájem byl především o levné druhy, z části též o střední a prima zboží. Kupovalo se většinou pro exportní účely a týdenní obrat na venkově a na trhu v Žatci činil as 300 cel. centů. Dnešní cenový rámec žateckého chmele se pohybuje v rozpětí 500 Kč až 950 Kč. za 50 kg. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dosud 73.881 žoků v čisté váze 170.909 cel. centů po 50 kg žateckého chmele sklizně 1936. Příznivé počasí potrvalo i v uplynulém týdnu, takže chmel dobře odrůstá. Zavádění jest až na malé výjimky skončeno a chmel se přiorává nebo příkopává. Ze škůdců chmele jest hlášen místy silný výskyt mšic.

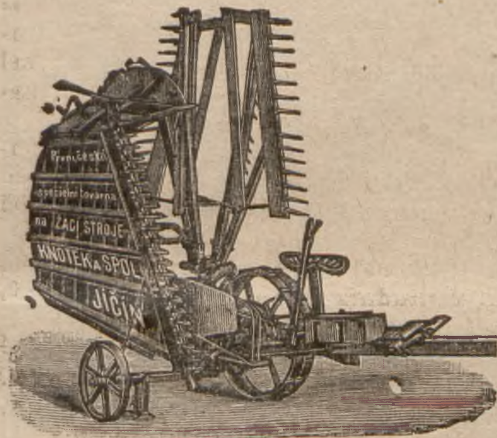
Český odbor Jednoty chmelářské v Žatci.

CENY OBILÍ.

Záznam 28.V. volyňské plodinové bursy.

Žito	zl.	22.—	za 100 kg
Pšenice	„	27.—	„
Ječmen	„	19.25	„
Oves	„	20.—	„
Hrečka	„	27.—	„
Proso	„	24.—	„
Řepák	„	—.—	„
Hrách	„	28.—	„
Seno	„	7.—	„
Mák	„	78.—	„
Jetel	„	—.—	„

NEPŘEHLÉDNĚTE!!

Velmi důležité pro ty, kteří si přejí míti dobrý český stroj za velmi nízkou — likvidační cenu.

Následkem likvidace skladu—vyprodáváme!!

Prima české stroje

úplně nové, rovněž i zánovní vyprodáváme pokud zásoby stačí za KAŽDOU PŘIJATELNOU CENU.

Rudolf JOZEF a Spol.,

v ZDOLBUNOVĚ, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA v Lucku.
Specialita pivovaru
— „SAKURA“. —
Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER**, Rovno. ul. 3. Maje 129., poněvadž všechny větší textilni továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:
1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl. za metr.
Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

! Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybíte !

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149. telef. 533.

Právě došly z BRANDÝSA n./L. ČSR. nejnovější konstrukce

žací stroje

s olejovou lázní; vál zhotoven jest z plechu ocelového silně pozinkovaného, kola na válečkových ložiskách se Staufferovými mazničkami

Gratia a Hermeta

orig. Melichar.

Všem pp. kteří si stroje předem předplatili oznamujeme, že ŽACÍ STROJE mohou odebrati každý den mimo svátku a nedělí.

ZVEME

ostatní zájemce o ŽACÍ STROJE k nezávazné prohlídce strojů na našem skladě v Rovně ul. 3-go Maja Nr. 149.

Dodáme Vám rovněž:

Náhradní dílce k žacím strojům MELICHAR, MAC-KORMICK, DEERYNG a jiným.

Umělá hnojiva, SEMENA a hospodářské stroje.

Ručíme Vám

za jakost dodaného zboží a konkurenční ceny. —

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskarna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.